

ELŐSZÓ

A technológiamenedzsment a gazdaságilag fejlett országokban bő két évtizede töretlenül fejlődő és virágzó szakterület. Magyarországon azonban még mindig nagyon kevesen ismerik a pusztá elnevezést is, nemhogy a tartalmát. Könyvemmel e fontos szakterület hazai megismertetéséhez szeretnék hozzájárulni.

Amint szó lesz róla, a technológiamenedzsment a vállalatoknál vagy az egyéb szervezeteknél nem egy jól körülhatárolható funkcionális tevékenység, hanem funkcionális határvonalakon átnyúló tevékenység. Ebből következik, hogy a hozzá szükséges tudás szintén nem egy jól körülhatárolható tudományos diszciplína, hanem egy multidiszciplináris oktatási-kutatási terület. A menedzsment szinte minden funkcionális tevékenységéhez és diszciplínájához köze van, mindegyikre támaszkodik, és egyúttal mindegyik támaszkodik is rá valamilyen módon – még ha ez utóbbi nem is tudatosul mindig mindenkiben.

Hogyan lehetne bemutatni egy ennyire szerteágazó szakterületet egy rövid bevezető könyv terjedelmi korlátai között? Teljességre törekedve semmiképpen. Az átfogó technológiamenedzsment kézikönyvek tartalomjegyzékére pillantva a marketingtől és az eladástól az emberi erőforrás

menedzsmentjén át a minőségmenedzsmentig, a pénzügyektől és a számviteltől a termelésmenedzsmenten és a logisztikán át a jogi kérdésekig minden elképzelhető funkcionális terület, illetve diszciplína neve feltűnik a fejezetcímekben. E kézikönyvek terjedelme gyakran közelít az ezer oldalhoz, és igencsak népes szakembergárdák írták őket, hisz ennyi mindenhez egyetlen szerző sem érhet egymagában.

Mire vállalkozhattam hát e könyv megírásakor? Arra, hogy bemutassam a technológiamenedzsment mibenlétét, általam legfontosabbnak tartott alapkoncepcióit, a szakterület egészének általánosan érvényes szabályait, eleve lemondva a részletek ismertetéséről, az egyes funkcionális területeken elvégzendő technológiamenedzselési tevékenységek tudnivalóinak bemutatásától. Követendő példának az angol nyelven bőséges választékban megjelenő, hasonló céllal (szintén egy vagy két szerző által) írt bevezető könyveket tekintettem, ezek magyar megfelelőjének megírására törekedtem. Ez az oka annak, hogy a könyvben túlsúlyban vannak a technológia menedzselésének átfogó, stratégiai szintű kérdései, míg az egyes funkcionális tevékenységekkel kapcsolatos kérdéseket inkább csak érintem. Az egyetlen kivétel az információtechnológia menedzselése, amelyből talán mégsem haszontalan némi ízelítőt nyújtani, két okból sem. Egyrészt azért, mert az informatika napjainkra az élet szinte minden területét átszötte, megváltoztatta, és szinte mindenhol nélkülözhetetlenné vált (tudom, ez elcsépett közhely, de mégis igaz). Másrészt az informatika menedzselésének területén a kilencvenes évek óta fontos szemléletváltozás és forrongó viták zajlanak, amelyek a nem informatikusokat is jócskán érintik.

Könyvem megírásakor a technológiamenedzsment magyar terminológiájának kialakításához is igyekeztem hozzájárulni, ez magyarázza a sok zárójeles angol szakkifejezést a szövegben. Ugyanezt a célt szolgálja a kötet végén található magyar–angol kifejezésgyűjtemény is.

Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik közvetlenül vagy közvetve hozzájárultak e könyv létrejöttéhez. A technológiamenedzsment kutatását a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem menedzsment és vállalatgazdaságtan (korábbi nevén: ipari menedzsment és vállalkozás-gazdaságtan) tanszékének élénk nemzetközi kapcsolatrendszere tette lehetővé számomra. A brit kutatói ösztöndíjakat a British Council, az amerikai tanulmányutakat a USAID finanszírozta. A legfontosabb külföldi fogadó intézmények – betűrendben – az alábbiak voltak:

- Heriot-Watt University, Edinburgh Business School, Edinburgh, UK;
- Heriot-Watt University, Institute of Technology Management, Edinburgh, UK;
- Massachusetts Institute of Technology, Sloan School of Management, Boston, Massachusetts, USA;
- Rochester Institute of Technology, College of Business, Rochester, New York, USA;
- State University of New York, School of Management, Buffalo, New York, USA.

A zavartalan munka feltételeit tanszékvezetőként előbb dr. Boross Zoltán professzor, majd dr. Kövesi János professzor teremtette meg. A könyv megírására dr. Szívós Mihály bátorított és tanácsaival segített.

Mindannyiuknak köszönöm, hogy valamilyen módon hozzájárultak e könyv megírásához, amelynek óhatatlanul előforduló hibáiról természetesen nem ők, hanem kizárólag a szerző tehet.

Budapest, 2005. augusztus

A szerző